

„publicul”. Deci, noi credem că teatrul s-a născut și s-a dezvoltat întru folosul oamenilor, că țelul lui este de a-i modela pe oameni, de a-i lumina și călăuzi, de a-i **sluji**, în cele mai bune și mai profunde aspirații ale lor. Numai acesta poate fi înțelesul unei Zile Mondiale a Teatrului.

Și mai credem ceva, mai avem o convingere, pe care o proclamăm în această clipă de universalitate, cu certitudinea că venim în sprijinul celui mai pur sens al său.

Că internaționalism și internaționalitate înseamnă apropiere, colaborare, înfrățire între valori naționale și istorice, originale și specifice, iar nu amalgamare cosmopolită, contopire iresponsabilă și împotriva firii, fuziune în pseudomorfoză apatridă. Cuvântul însuși o arată și o dictează: mondial = internațional = între națiuni, nu peste națiuni, și nu dincolo de ele. E o dovadă de adevărată participare la o internațională a teatrului, să păstrăm și să cultivăm specificul artei noastre, oglindă a realității istorice a poporului nostru, vatră a limbii noastre, tribună a idealurilor noastre. În numele însuși al internaționalismului — sub al cărui semn teatrul nostru este prezent în întreaga lume, și deschis întregii lumi —, noi proclamăm imperativul originalității naționale, și refuzăm orice influență străină de credințele noastre, orice modă, orice infiltrație eterogenă. Așteptăm înflorirea teatrului nostru, de la dramaturgia națională, de la actoria națională, de la regia națională, și știm că solul lor adânc și fecund este limba noastră, tradiția noastră literară și teatrală, realitatea noastră socialistă — matrice a unui om nou și sursă a unei inspirații inepuizabile.

Cu un asemenea program, sîntem convinși că aducem o contribuție substanțială la adevăratul scop al zilei noastre internaționale, și că ne marcăm prezența și locul, atît în marea lume a teatrului cît și în Marele Teatru al Lumii.

27 MARTIE 1970

A NOUA ZI MONDIALĂ A TEATRULUI

Mesajul compozitorului Dmitri Șostakovici

Cu prilejul Zilei Mondiale a Teatrului, mă adresez tuturor aceluia care iubind arta, se simt răspunzători pentru viitorul ei.

Gusturile și exigențele artistice ale popoarelor au devenit, în zilele noastre, mult mai rafinate și mai diverse; de aceea, noi creatorii trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a satisface setea de cunoaștere și năzuințele omului spre frumos.

Vocația artistului și sensul vieții sale constau în a oferi oamenilor bucurie,

a le îmbogăți orizontul spiritual, a trezi în ei simțămînte nobile.

Principiile umaniste, înaltele virtuți, ideile de pace și de prietenie între popoare trebuie să-și găsească întruchiparea pe scenele teatrelor de pe planeta noastră, și pentru aceasta trebuie ca aceste idei și aceste principii să devină o necesitate interioară și gândul profund al artiștilor înșiși.

Secolul XX a apropiat de noi viitorul strălucitor al oamenilor, și depinde de noi, creatorii de pe întregul pămînt, să grăbim mersul timpului spre acest viitor.